

Forsvarsdepartementet
Postboks 8126 Dep.
0032 OSLO

Att:

Deres ref.

Vår ref.
11/2912-12 691.0/GRFO

Dato:
Oslo, 10.01.2012

Høring av rapport - Forsvarssjefens fagmilitære råd

Landsorganisasjonen i Norge (LO) viser til brev av 29. november 2011 vedrørende invitasjon til å delta i høringen om Rapport – Forsvarssjefens Fagmilitære Råd.

Gjennom prosessen med Forsvarssjefens Fagmilitære Råd (FMR) har noen av LOs forbund vært involvert gjennom referansegruppen og med deltagelse i møter. Dette har vært en hensiktsmessig involvering og de har fått oversikt og innsikt i det pågående arbeidet. I tillegg har kommunikasjonen med arbeidsgruppen vært god. Samtidig sier de at deltagelsen i referansegruppen ikke har gitt en dybde i forutsetninger og grunnlag i FMR som har gjort det mulig for våre forbund å ha en oversikt over hvordan Forsvarssjefen (FSJ) har tenkt dette gjennomført og implementert.

LOs forbund har registrerer at det ble lagt til grunn at det var utkast til sluttrapport som skulle vært grunnlaget for den lokale behandlingen og våre forbunds høringskommentarer, men formen, innholdet og manglende grunnlagsdata til sluttrapporten svekker intensjonen i denne behandlingsformen.

LO mener derfor at høringsutkastet danner et for dårlig grunnlag for å gi gode innspill og reell medbestemmelse.

Med de foreslåtte strukturendringene er LO bekymret for at vi svekker kompetanse, sikkerhet og beredskap som Forsvaret har i dag. Forslaget utløser store konsekvenser for Forsvarets ansatte. Dette vil skape utfordringer på avdelinger der aktiviteten skal trappes ned og eventuelt termineres, men også ved avdelinger som skal bygges opp og til endrede behov, der utfordringen vil ligge i å utvikle de ansattes kompetanse.

Å beholde og utvikle viktig og nødvendig kompetanse krever personalpolitiske incitament. Dette burde vært et sentralt punkt i høringsutkastet, men er fraværende.

Forsvaret har betydning for det sivile samfunn, i forhold til infrastruktur og lokalsamfunnets behov for kriseberedskap også i fredstid. Dette er ikke drøftet vesentlig i dokumentet. Når man velger å forholde seg strengt til ”sektorprinsippet”, er dette med på å hindre en bredere debatt om Forsvarets totale ansvar og deltakelse i forsvar av det norske samfunn også i fredstid. Forsvaret besitter ressurser som med fordel kan utnyttes også av andre i det offentlige Norge.

Økonomi

LO mener at rapport gjør det vanskelig å ta tydelige standpunkt til hvordan forsvarsstrukturen bør se ut. Sluttrapporten er en ren fagmilitær vurdering som må tilpasses de økonomiske rammer som politisk legges til grunn og som gir de mest effektive og rasjonelle løsninger sett opp mot Forsvarets oppgaver. At det er behov for å øke forsvarsbudsjettet for å nå de forventede mål, synes åpenbart for oss.

Sluttrapporten er gjennomgripende på en rekke områder og får store konsekvenser, særlig for basestrukturen og derigjennom for personell. Vi kan slutte oss til mye av det som skrives i en overordnet sammenheng, men er derimot langt mer bekymret for det vi ikke har tilgang til i FSJs

forutsetninger og oppsett av de økonomiske rammer og beregninger. Særlig utfordrende er det også at personellutfordringen ikke beskrevet. Etter vår mening blir personellstrukturens størrelse og sammensetning mer og mer avgjørende for å få et forsvar i balanse.

De store økonomiske tiltak som vil måtte komme som en konsekvens av forslagene i FMR, mener LO vil være formidable. Det vil være behov for nye tiltak for å imøtekomme en svakere operativ evne, mindre fleksibilitet og sårbarhet. Slike tiltak må også til for å kunne beholde kompetanse og evnen til å rekruttere. LO mener de politiske signalene om tilstedeværelse i nordområdene er tillagt for liten vekt i FMR.

Ledelse og styring

LO er fornøyd med at Forsvarets vedlikeholdskapasitet er gitt en sentral plass i FMR. Vi er videre enig med Forsvarssjefen i at den ensidige og sterke årsverksstyringen de tekniske verkstedene har vært underlagt, har gitt svært uheldige virkninger, bl.a. ved at gapet mellom behov og kapasitet har økt betydelig. Rapporten slår fast, på samme måte som alle som har uttalt seg de siste årene, at vedlikeholds behovet vil øke betydelig i årene fremover.

Ovenstående, sammenholdt med antallet ansatte rapporten fremskriver for overenskomstlønte i Forsvaret, gir grunn til dyp bekymring. Det økende vedlikeholdsbehovet er ikke reflektert i tilsvarende økt vedlikeholdsbemanning. Tvert i mot er bruk av ekstern vedlikeholdskapasitet mye omtalt i rapporten, stikk i strid med politiske signaler om faste ansatte kontra innleide/midlertidige samt Arbeidsmiljølovens hovedvilkår om at bedriftens ordinære arbeid skal utføres av faste ansatte. Dette gir i tillegg grunn til bekymring hva angår bibehold av kompetanse i egen organisasjon.

Personell

LO etterlyser en tydeligere vektlegging av målsetninger innenfor personellområdet. Dette i erkjennelsen av at personellet og dets kompetanse er en forutsetning for å lykkes i alle militære oppdrag.

Forsvarets personell er svært lite omtalt i grunnlaget. Personellet er Forsvarets viktigste ressurs og forslagene i FMR gir store utfordringer med å beholde personell og kompetanse i den videre strukturen. LO mener at Forsvaret fremdeles sliter med brudd på vernegrensene i forhold til arbeidsmiljølovens bestemmelser, samt en betydelig arbeidsbelastning for aktivitet som er unntatt arbeidstidsbestemmelsene i arbeidsmiljøloven. Rapporten sier ingenting om ressursbalansen som LOs forbund har påpekt vel flere anledninger i forhold til personellutfordringene.

Forsvaret bruker store kostnader på utdanning av befal og vervede, mens sivilt personell ofte har den nødvendige utdanning og kompetanse allerede ved tilsetting. Ihht. til ”Retningslinjer for fastsettelse av sivile og militære stillinger” er det mange av dagens militære stillinger som

kunne vært sivile. LO mener at der det ikke er krav til militærfaglig kompetanse, bør oppgavene i stor grad utføres av sivilt ansatte. De sivilt ansatte representerer kontinuitet, noe som gjør at de opparbeider seg stor kompetanse om Forsvaret. Kompetanse og kontinuitet blant personellet har vist seg avgjørende ifm. omstillingsprosessene som Forsvarets organisasjon har gjennomgått de siste tiårene.

Høringsutkastet fokuserer på å beholde og utvikle nødvendig kjernekompetanse, men fokuserer i liten grad på nytten ved å ha eget personell til understøttende virksomheter til Forsvarets kjernevirksomhet. Det har vist seg at disse årsverkene er effektive, ved at de i stor grad sikrer nødvendig kompetanse, kvalitet og kontinuitet både i fred, krise og krig.

LO vil peke på konklusjonene i Forsvarsbyggs rapport, Saga-rapporten, som omhandler ”ansette eller kjøpe tjenesten”, og som konkluderer med en stor økonomisk fordel å ha egne ansatte, framfor å kjøpe/sette ut tjenester.

FMR fokuserer på Forsvarets kjernevirksomhet, og i liten grad på nytten av egne årsverk i støttevirksomheten, og tjenester som ikke kan betegnes kjernevirksomhet.

LO er opptatt av at virkemidlene for vervede mannskaper bør forbedres bl.a. ved å gi mulighet for lengre kontraktstid, samt andre kompensasjonsordninger som utdanningskompensasjon og bonuser som et incentiv for å tilsette og beholde viktig kompetanse. Boligrettighetene for denne gruppen må også forbedres.

Det finnes ingen signaler om hvilke virkemidler og incitament som tenkes brukt for å få personell til å følge arbeidsoppgavene og evt. flytte etter. Det er heller ikke nevnt noe om hvordan man skal få personell ved avdelinger som foreslås lagt ned til å fortsette i Forsvaret. LO stiller spørsmålsteget ved de vedlagte tabellene over personellstruktur. Vi mener at disse ikke samsvarer med de strukturelle endringer som foreslås.

LO mener at de foreslåtte strukturendringer i for stor grad er tuftet på bedriftsøkonomiske argumenter og i mindre grad på operasjonelle, militærfaglige argumenter. Vi mener at Norge må ha desentraliserte militære anlegg, som kan forsvare norsk territorium og medvirke til stabilitet og fredelig utvikling. Dette betyr ikke at vi ikke kan konsentrere noe av vår virksomhet, men at den operasjonelle og militærfaglige argumentasjonen må få større plass i beslutningene.

Luftforsvaret

LO er svært kritisk til at anskaffelse av nye jagerfly vektlegges uten at tallgrunnlaget og annet beslutningsgrunnlag for dette vedlegges. Det medfører at vi ikke har tilgang til omstillingskostnadene som følge av framlagte forslag til struktur.

For kampflybase spørsmålet mener LO at en 2 baseløsning, delt mellom Bodø/Ørland er den beste, basert på operative, personell-, kompetanse-, og styrkeproduksjonsmessig forhold, det vises for øvrig til egen høringssak.

LO forutsetter at luftforsvarets evne til suverenitetshevdelse opprettholdes på minimum dagens nivå. Videre forutsetter LO at det opprettholdes en Kampflyberedskap Quick Reaction Alert(QRA) fra Bodø eller nordover, uavhengig av basevalg.

LO mener at det ikke er lagt frem en god nok begrunnelse for å redusere antall P3 – maritime overvåkningsfly, vi påpeker viktigheten av å ha en troverdig og robust kapasitet for maritim luftovervåkning i nordområdene.

LO viser til at forslaget om samlokalisering av dagens to kontroll og varslingsstasjoner (CRC), er en gjentakelse av forslaget fra Forsvarsstudien i 2007 (FS07). Vi mener at et krav

til forslaget om nedleggelse og samling av CRC er at det vises til et betydelig kostnytte og minimale personellmessige konsekvenser. Vi frykter at konsekvensene ved en samling vil føre til redusert robusthet og utholdenhet ved nasjonens luftovervåkning. I tillegg mener LO at en flytting av CRC Sørreisa til Reitan vil medføre betydelige kostnader.

LO krever en helhetlig utredning for å sikre valg og etablering av varige løsninger som skaper nødvendig forutsigbarhet for personellet. I dette perspektivet kreves at :

- HLB baser i både sør og nord utredes.
- Rygge vurderes på nytt i et helhetlig perspektiv.
- Alle forhold rundt avvikling av flyplassdrift, inkludert realisme og risiko utredes i detalj.

LO vil videre påpeke at det ikke foreligger grunnlag for å si noe om fremtidig organisering av teknisk utdanning. Inntil det foreligger klare analyser som konkluderer med at en fragmentert utdanningsorganisasjon er det beste, krever LO et fortsatt fokus på kompetansesenter for å sikre kompetanse og flytrygging.

LO mener at lokalisering av skoler skal prinsipielt ikke besluttes før etter neste års kompetanseutredning.

LO mener at EK/VIP kalibreringsflygning DA 20 ikke flyttes fra Rygge, med mindre en detaljutredning om flyplassdrift viser at en slik løsning gir betydelig økonomisk innsparing innenfor systemets forventede levetid.

LO vil videre peke på at Aerospace Industrial Maintenance Norway SF (AIM-SF) på Kjeller (tidligere LHK) nå er omdannet til et statsforetak og at de nå skal tilpasse virksomheten til kommende endringer av vedlikeholdskonseptet for fly og helikoptre. Dette legger til rette for å sikre et konkurransedyktig, relevant og høykompetent fagmiljø på lengre sikt som vil være viktig for Forsvaret.

Hæren

LO mener at oppbygningen av Hæren mot målsetningene i St.prp 48 må fortsette.

Brigade ambisjonen må bevares, og det er en forutsetning for å bevare denne at det opprettholdes minimum 3 manøverbataljoner. Innenfor denne ambisjonen er LO åpen for å øke antall vervede, for å gi en bedre reaksjonsevne og kontinuitet i avdelingene. Samtidig må verneplikten opprettholdes på et tilstrekkelig høyt nivå for å sikre rekruttering til både befalsskolene, vervede og Heimevernet.

Reaksjonsevne må balanseres mot volum og utholdenhet. LO støtter den avveiningen som ble gjort i St.prp 48, og mener Stortinget må videreføre denne beslutningen.

LO mener at de grep som tas, med bl.a. fokus på kompetanse, må etterfølges med incitamenter og virkemidler.

Hæren ønsker å rekruttere, beholde og utvikle personalet for å sikre kompetanse og kvalitet på alle nivåer gjennom en spisset førstegangstjeneste. Det er også viktig å fokusere på den sivile arbeidstakers kompetanse. De sivile er ofte kontinuiteten i avdelingene, og kan med fordel nyttes i større grad inn i de operative kampavdelingene.

LO går imot forslaget om å legge ned Troms Militære Sykehus (TMS), med bakgrunn i dagens fruktbare samarbeid mellom Forsvaret, UNN og lokalsamfunnet.

Heimevernet

Heimevernet er den mest synlige Forsvarsinstitusjonen mot det sivile samfunn. De har en spesiell rolle også i fredstid, og er derfor Forsvarets ansikt utad i lokalsamfunnet. Denne rollen krever at heimevernet er til stede i hele landet og er i beredskap når lokalsamfunnet forventer det. LO mener det er av avgjørende betydning for å nå disse målsetningene, at

Heimevernets volum, differensierte kapasitet og spredte ledelsesstruktur er av tilstrekkelig omfang.

De foreslåtte reduksjoner mener vi bringer Heimevernet under akseptabelt nivå for å nå disse målsetningene.

LO er derfor ikke enig at Heimevernet organiseres og reduseres innen rammen av 30 000 mannskaper i Sjø-, Luft og Landheimevernet.

Dette vil kunne gi et signal til det sivile samfunn om at Forsvaret gir mindre sikkerhet og beredskap ved samfunnskritiske behov.

Heimevernets utdanning av nødvendig kompetanse er i dag bl.a. ivaretatt av HVSKS på Dombås. Denne skolen foreslås flyttet til et større kompetansemiljø på Terningmoen. LO mener at skolen i dag ivaretar Forsvarets behov og er et distriktpolitisk element som Forsvaret bør prioritere. I tillegg mener LO det vil kunne svekke HVs treningsmuligheter å flytte skolen, da de på Terningmoen vil måtte konkurrere om treningsfasilitetene.

Sjøforsvaret

LO mener at FSJ ikke tilstrekkelig beskriver de personellmessige utfordringer Sjøforsvaret har i dag med de nye strukturelementene Nansen klasse og Skjold klasse. Situasjonen er utfordrende, og Kysteskadren har problemer med å bemanne opp strukturen. LO ser en tendens til at besetningsmedlemmer mønstrer av på grunn av overbelastning/utbrenthet. LO mener at FSJ må iverksette tiltak for å snu denne trenden.

LO mener at en økning av personell vil kunne gi mer operativ tilgjengelighet basert på en "to-besetningsløsning". Oppbemanning av strukturen må ikke gå på bekostning av øvrige rammer innenfor Sjøforsvarets struktur, så også utdanningsvolumet (antall elevhjemler).

Kostnader til oppgradering av kystvaktstasjon på Sortland forventes hentet fra investeringsbudsjett, og at driftsbudsjett skjermes. Bemanningsstruktur forventes implementert i tråd med politisk fattet vedtak, og samtlige fartøyer i nykjøpt IKV struktur forventes bemannet, og driftet med tilstrekkelige driftsmidler.

For øvrig støtter LO nødvendigheten av en betydelig oppgradering av fartøy, likeså en planmessig utskifting av ULA- klassen.

Vi stiller oss imidlertid undrende til den forventede reduksjonen av sivilt personell, da dette er årsverk som gir Forsvaret god oppgaveløsning ift. ressursbruken.

Forsvarets Informasjonsinfrastruktur (INI)

Det er positivt at INI/IKT-utfordringene i Forsvaret er viet stor oppmerksomhet i dokumentet, blant annet med fokus på terrortrusler gjennom cyber.

INI er som FLO og Forsvarsbygg en "konsekvensorganisasjon" og må derfor forholde seg til hvordan andre elementer i Forsvaret blir organisert. Vi minner likevel om at INI ikke nødvendigvis vil kunne forlate områder der Forsvaret velger å legge ned sin virksomhet. Dette forklares med at INI kan ha sambandsknutepunkt i slike områder som det vil koste mye å flytte. Et slikt eksempel er CRC Sørreisa som kan betegnes som et sambandsknutepunkt.

I stort blir ikke INI særlig berørt i den omstillingen av Forsvaret som beskrives i FMR, men LO anmoder om at oversikter over INI som framkommer i dokumentet gjøres mer synlig. I opplister som foretas i dokumentet er flere viktige elementer utelatt. For eksempel ivaretas ikke Forsvarets meldingstjeneste utelukkende av meldingskontrollsenenteret. Dette senteret er kun et nav i systemet, og det er de lokale sambandsentrene som ivaretar det lokale ansvaret for at nødvendig informasjon tilflyter beslutningstakerne på en trygg og sikker måte. Også driften av Forsvarets transmisjonsnett og sikre plattformer er uteglemt.

Cyberdomenet omtales gjerne som domenet hvor framtidige kriger skal foregå. Domenet er mer sektorovergripende enn andre områder og det er viktig at beslutningstakerne blir

tilstrekkelig opplyst om dette. Cyber/IKT/INI kan omtales som framtidsrettet, men skal Forsvaret kunne gi det sivile samfunn den støtten de forventer i krisesituasjoner, må det vurderes grep i denne retning.

Forsvarets Logistikkorganisasjon (FLO)

LO savner en beskrivelse av hvilke konsekvenser forslagene fra FMR vil få for FLO i forbindelse med de drastiske endringer som er foreslått i Luftforsvaret og Heimevernets struktur.

Operativ logistikkstøtte fra FLO er i liten grad omtalt i dokumentet. Det er vanskelig å beskrive hvilke konsekvenser dette vil få for den operative driften av Forsvaret spesielt sett i lys av operative leveranser og kompetansetap.

Vi etterspør en grundigere analyse av hvilke følger disse prosessene vil ha for personellet i FLO, også med bakgrunn i våre bemerkninger i kapitlet "personell" om fordelene med bruk av egne ansatte.

Forsvarets avdeling for Kultur og tradisjon (FAKT)

For Forsvarets musikk, som er den største og viktigste kulturinstitusjonen i Forsvaret, har etableringen av FAKT vist seg å være mer til skade enn til gagn. Etter at Forsvarets musikk ble lagt inn under denne avdelingen har de økonomiske rammevilkårene blitt både dårligere og mindre forutsigelige. Forsvarets musikk disponerer nå mindre enn 10 prosent av sitt totale budsjett til frie produksjonsmidler, noe som er under halvparten av hva sammenlignbare sivile institusjoner har til rådighet.

I St.meld. nr. 33 (2008-2009) Om kulturvirksomheten i Forsvaret frem mot 2020 ga Regjeringen positive signaler om styrking av Forsvarets musikk med flere administrative stillinger og flere musikerstillinger. Dette er på ingen måte blitt fulgt opp, og det synes som om de faglige vurderingene som blir gjort i Musikkinspektørens stab og i korpene blir neglisjert eller motarbeidet av FAKT. Usikkerheten om framtidige rammebetingelser gjør det dessuten vanskelig å planlegge aktiviteter 2-3 år fram i tid, slik som konserterende musikk institusjoner bør gjøre.

Vi må også konstatere at rapporten ikke omtaler utviklingen av disse viktige oppgavene for Forsvarets musikk og den øvrige kultur-virksomheten i Forsvaret i årene framover.

Forsvarsbygg

Forsvarsbygg ligger ikke inn under FMRs utredning, men LO vil likevel ta inn noen kommentarer rundt Forsvarsbygg.

De foreslåtte endringene i forsvarsstrukturen vil få store personellmessige konsekvenser også for Forsvarsbygg. Dette burde vært synliggjort i høringsutkastet fra FMR.

Forsvaret bør fortsatt i samarbeid med Forsvarsbygg, drifte de flyplasser der det er militær aktivitet. Denne løsningen vil trolig være den billigste og den minst sårbare.

LO viser for øvrig til at teknisk vedlikehold nå er tilbakeført til forsvarsgrenene, og vi foreslår derfor at Forsvaret utreder muligheten til å gjøre det samme når det gjelder byggteknisk forvaltning, drift og vedlikehold slik det var i FBT regimet.

Familiepolitikk

LO mener det nå er nødvendig å gjennomgå rammevilkårene for de som velger Forsvaret som arbeidsgiver. Både samfunnet som helhet og Forsvaret som organisasjon samt personellens behov har over år endret seg. For at Forsvaret i fremtiden skal være konkurransedyktige, må familiepolitikken være mer fremtredende. Den må i større grad enn nå hjemle individuelle tiltak som kan utformes på lokalt nivå i samarbeid mellom lokal avdelinger og den enkelte medarbeider, slik at den enkelte føler seg ivaretatt. Det må også følge med midler til tiltak etter familiepolitikken. LO mener at forslagene i FMR i svært liten grad ivaretar Forsvarets familiepolitikk i forhold til to-karrierefamiliens behov ved så store strukturelle endringer.

Videreutvikling av avdelingsbefalsordningen

Helt siden innføringen av avdelingsbefalet i 2005 har det vært knyttet store utfordringer til å få en tilfredsstillende ståtid. For stor tilfeldig avgang har ikke tilført Forsvaret den kompetansen ordningen hadde til hensikt å gjøre. LO mener at avdelingsbefalsordningen aldri har vært implementert etter de intensjoner som ble trukket opp under innføringen og med det forarbeidet som er gjort. Derfor støtter LO de tiltak som er beskrevet i FMR og som også er understreket av den partsammensatte arbeidsgruppen som har sett på ordningen. LO vil understreke at i tillegg til tiltakene som rettes konkret mot avdelingsbefalet forutsetter vi at det iverksettes en helhetlig gjennomgang av dagens befalsordning. Dette er et arbeid som er påkrevd for å støtte oppunder et tilpasset befalskorps som kan forvaltes på en god og hensiktsmessig måte.

Verneplikt for alle

LO støtter FSJ beskrivelse av verneplikten som en avgjørende for rekrutteringen til Forsvaret. LO mener at det militære Forsvaret av Norge fortsatt skal bygge på allmenn verneplikt. Vi støtter derfor hovedkonklusjonene i dokumentet, som beskriver en grunnleggende soldatutdanning på 6 mnd, med muligheter til 12 eller 18 mnd til mer spesialisert utdanning/tjeneste. Men fokuset må forsterkes på incitament og sivil overførbart kompetanse, som påskjønner unge som tar det samfunnsansvaret det er å avlegge førstegangstjenesten.

Imidlertid er vi uenig i den ensidige beskrivelsen av manglende reaksjonshastighet og fleksibilitet. Verneplikten skal i tillegg til å utføre daglige fredstidsoppgaver bidra til grunnleggende befalsutdanning, verving, samt dekke Heimevernets mannskapsbehov. Dagens modell har vist seg velegnet til å produsere tilstedeværelse i internasjonale operasjoner og har dekket Heimevernets behov i mange år. Så lenge Stortinget har akseptert at antall vernepliktige som avtjener førstegangstjeneste reguleres med utgangspunkt i forsvarets behov, så er det ikke grunnlag for å ta opp en videre diskusjon rundt verneplikten som system. Vi mener imidlertid at tiden er kommet for å etablere verneplikt for alle, kvinner og menn. Vi mener dette er den mest fremtidsrettede utvikling for Forsvarets behov samtidig som det er et viktig bidrag til målsetningen om økt kvinneandel, samt at det ytterligere bygger opp under behovet for allmenn forankring av Forsvarets funksjon og behov i befolkningen generelt. Videre vil verneplikt for alle bidra i det generelle mangfoldsarbeidet i Forsvarssektoren.

Når det gjelder omfanget i av verneplikten i FMR er det nå et spørsmål om dette vil dekke det totale behovet som Forsvaret har. Summen av mange strukturendringsforslag, nedleggelse av Infanteribataljon nr. 2, halvverving av Panserbataljonen, nedleggelse av Luftforsvarets baser og bruk av 18 måneders tjeneste frykter vi vil medføre at det totale rekrutteringsbehovet ikke dekkes.

Veteranene

Utfordringene med veteranene vil mest sannsynlig øke i årene framover, og må håndteres på en god måte slik at personellet blir godt ivaretatt. Det er viktig at arbeidet med veteranhåndteringen fortsetter, parallelt med at de tiltakene som allerede er vedtatt i handlingsplanen iverksettes, for å holde et fortsatt fokus på saken. Veteranarbeidet er fortsatt så nytt i Norge at vi ikke kan regne med å ha funnet alle de riktige løsningene på det nåværende tidspunkt.

Avslutning

FMR fokuserer på Forsvarets "kjernevirksomhet" og i liten grad på fordelene med av egne årsverk i støttevirksomheten, og tjenester som ikke kan betegnes som kjernevirksomhet.

Forsvaret har en klar samfunnsoppgave i å drive virksomheten slik at vi tilfredsstillere operative krav, og innrette og organisere slik at vi kan gi best mulig bistand til det sivile samfunn i akutte krisesituasjoner. Dette gjør vi best med egne tjenester, som sikrer kompetanse og kapasiteten Forsvaret behøver. Vi mener sivile arbeidstakere må få større plass i det framtidige Forsvaret. Også de personalpolitiske virkemidlene i omstillingen er avgjørende for at nødvendig kompetanse opprettholdes i framtidens omstillinger i Forsvaret.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Tor-Arne Solbakken
(sign.)

Grethe Fosli
(sign.)

Dette brevet er godkjent elektronisk i Landsorganisasjonen i Norge og har derfor ingen signatur.